

EUROPOS PARLAMENTAS

2009 - 2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

16.3.2011

B7-0199/2011

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas siekiant užbaigti diskusijas dėl Tarybos ir Komisijos pareiškimų
pagal Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį
dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros pietų aspekto

Mário David
Užsienio reikalų komiteto vardu

RE\861096LT.doc

PE459.745v01-00

LT

Susivieniję įvairovėje

LT

Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros pietų aspekto

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos kaimynystės politikos (EKP) plėtrą nuo 2004 m. ir ypač į Komisijos pažangos ataskaitas dėl EKP įgyvendinimo,
- atsižvelgdamas į bendrai patvirtintus veiksmų planus su Egiptu, Izraeliu, Jordanija, Libanu, Maroku, Palestinos savivalda ir Tunisu,
- atsižvelgdamas į 2003 m. kovo 11 d. Komisijos komunikatą „Platesnė Europos kaimynystė: naujos ribos ES santykiuose su rytinėmis ir pietinėmis kaimynėmis“¹, 2004 m. gegužės 12 d. komunikatą „Europos kaimynystės politika – strategijos dokumentas“², 2006 m. gruodžio 4 d. komunikatą dėl Europos kaimynystės politikos stiprinimo³, 2007 m. gruodžio 5 d. komunikatą „Ryžtinga Europos kaimynystės politika“⁴ ir 2010 m. gegužės 12 d. komunikatą „Europos kaimynystės politikos apžvalga“⁵,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 8 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą „ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė siekiant demokratijos ir bendros gerovės“⁶,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų tarybos 2010 m. liepos 26 d. posėdžio išvadas dėl Europos kaimynystės politikos,
- atsižvelgdamas į ankstesnes savo rezoliucijas: 2006 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos⁷, 2006 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės⁸, 2007 m. lapkričio 15 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos stiprinimo⁹, 2009 m. vasario 19 d. rezoliuciją dėl iniciatyvos „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“¹⁰, 2009 m. vasario 19 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės persvarstymo¹¹, 2010 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos¹² ir 2010 m. rugsėjo 9 d.

¹ COM(2003)0104.

² COM(2004)0373.

³ COM(2006)0726.

⁴ COM(2007)0774.

⁵ COM(2010)0207.

⁶ COM(2011)0200.

⁷ OL C 287 E, 2006 11 24, p. 312.

⁸ OL C 303 E, 2006 12 13, p. 760.

⁹ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 443.

¹⁰ OL C 76 E, 2010 3 25, p. 76.

¹¹ OL C 76 E, 2010 3 25, p. 83.

¹² Priimti tekstai, P7_TA(2010)0192.

rezoliuciją dėl Jordano upės, ypač Jordano žemupio, padėties¹,

- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 3 d. rezoliuciją dėl padėties Tunise², 2011 m. vasario 17 d. rezoliuciją dėl padėties Egipte³ ir 2011 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl kaimyninių pietų šalių, ypač Libijos, įskaitant humanitarinius aspektus⁴,
- atsižvelgdamas į ES ir Maroko asociacijos tarybos 2008 m. spalio 13 d. išvadas, kuriose Marokui su teiktas aukštesnio lygio statusas,
- atsižvelgdamas į ES ir Jordanijos asociacijos tarybos 2010 m. spalio 26 d. išvadas, kuriose Jordanijai su teiktas aukštesnio lygio statusas,
- atsižvelgdamas į 2008 m. kovo 13–14 d. Briuselyje vykusiame Europos Vadovų Tarybos susitikime išreikštą pritarimą iniciatyvai „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gegužės 20 d. Komisijos komunikatą „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“⁵,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 3–4 d. Marselyje vykusio Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos užsienio reikalų ministrų susitikimo galutinę ataskaitą,
- atsižvelgdamas į Paryžiuje 2008 m. liepos 13 d. vykusio Paryžiaus aukščiausiojo lygio susitikimo Viduržemio jūros regiono tema deklaratiją,
- atsižvelgdamas į 1995 m. lapkričio 27–28 d. vykusioje Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių užsienio reikalų ministrų konferencijoje patvirtintą Barselonos deklaratiją, kuria sukuriama Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystė,
- atsižvelgdamas į Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos parlamentinės asamblėjos pareiškimus, padarytus susitikimų Paryžiuje (2008 m. liepos 12 d.), Kaire (2009 m. lapkričio 20 d.), Rabate (2010 m. sausio 22 d.), Palerme (2010 birželio 18 d.) ir Romoje (2010 m. lapkričio 12 d.) metu,
- atsižvelgdamas į APEM rekomendaciją, priimtą 2008 m. spalio 13 d. Amane ir perduotą pirmajam Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos užsienio reikalų ministrų Barselonos proceso susirinkimui,
- atsižvelgdamas į Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos parlamentinės asamblėjos rekomendacijas, priimtas 6-ojoje plenarinėje sesijoje, vykusioje Amane 2010 m. kovo 13–14 d.,
- atsižvelgdamas į 2010 m. sausio 21 d. Barselonoje vykusio Europos ir Viduržemio jūros

¹ Priimti tekstai, P7_TA-PROV(2010)0314.

² P7_TA-PROV(2011)0038.

³ P7_TA-PROV(2011)0064.

⁴ P7_TA-PROV(2011)0095.

⁵ COM(2008)0319.

regiono valstybių vietos ir regionų valdžios institucijų asamblėjos (ARLEM) steigiamojo posėdžio išvadas,

- atsižvelgdamas į 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1638/2006, išdėstantį bendrąsias nuostatas, kurios nustato Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę (EKPP)¹,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento rekomendaciją Tarybai dėl derybų dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi pagarba demokratijai, žmogaus teisėms, ypač moterų teisėms, ir jų skatinimas, teisinė valstybė, saugumo stiprinimas, demokratinis stabilumas, gerovė, sąžiningas pajamų, visuomenės turto ir galimybių paskirstymas, taigi ir kova prieš korupciją bei gero valdymo skatinimas yra pagrindiniai Europos principai ir tikslai ir jie turi būti bendros ES ir EKP šalių partnerių vertybės bei tapti pagrindiniais EKP tikslais,
- B. kadangi EKP peržiūroje turėtų būti atsižvelgiama į demonstracijas, kuriomis siekiama laisvės, demokratijos ir reformų kai kuriose ES pietų kaimyninėse šalyse, kadangi jos rodo, kad gyventojai siekia tikrų pokyčių ir geresnių gyvenimo sąlygų regione,
- C. kadangi daugeliu atvejų dėl nevienodo turto ir ekonomikos augimo vaisių padalijimo ir laisvių trūkumo po visą regioną išplito pilietiniai neramumai, kilę dėl bendro žmonių nepasitenkinimo valdančiais režimais,
- D. kadangi dėl įvykių Tunise, Egipte ir Libijoje ES turi tinkamai pakeisti EKP siekiant veiksmingai paremti politinių, ekonominių ir socialinių reformų procesą,
- E. kadangi 2004 m. pradėjus įgyvendinti EKP ji pasirodė esanti neveiksminga norint pasiekti žmogaus teisių ir demokratinius tikslus ir ją taikant nesugebėta iki galo įvykdyti politines, socialines ir institucines reformas; kadangi savo santykiuose su šiuo regionu ES buvo apleidusi dialogą su pilietinėmis visuomenėmis ir demokratinėmis jėgomis Viduržemio jūros pietinių pakrančių šalyse; kadangi vis dar susiduriama su klaidomis ir sunkumais ir reikėtų daugiausia dėmesio skirti įgyvendinimui, stengiantis veikti kartu su partneriais, kurie tikrai atstovauja piliečių visuomenei ir su svarbiausiomis institucijomis, kurioms tenka lemiamas vaidmuo kuriant demokratiją, aiškiai nustatant veiklos prioritetus, aiškius rodiklius ir rezultatais bei pasiekimais grindžiamą diferenciaciją,
- F. kadangi reikia, kad ES tiksliau apibrėžtų savo strateginius tikslus ir prioritetus, vykdamt partnerystę su rytų ir pietų kaimynėmis ir kad ji skirtų tinkamą dėmesį klausimams, susijusiems su politine darbotvarke ir biudžeto planavimu,
- G. kadangi EKP turi apimti platesnio užmojo ir veiksmingesnes priemones siekiant paskatinti ir paremti politines, ekonomines ir socialines reformas ES kaimynystėje,
- H. kadangi pagal Lisabonos sutartį ES sudaromos sąlygos gerinti savo politikos ir veiklos

¹ OL L 310, 2006 11 9, p. 1.

darną ir veiksmingumą, ypač išorės ryšių srityje įsteigus Komisijos pirmininko pavaduotojo-Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio postą ir Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT), ir kadangi Komisijos pirmininko pavaduotojas-Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis turi užtikrinti, kad ES balsas bus girdimas tarptautiniu lygmeniu,

- I. kadangi ES sutartyje, ir visų pirma jos 3 ir 21 straipsniuose toliau plėtojami Sąjungos užsienio politikos tikslai ir skatinama laikytis žmogaus teisių, ypač žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių visuotinio ir nedalomumo principo, Sąjungos išorės veiksmų srityje,
- J. kadangi, kaip nustatyta ES sutarties 8 straipsnyje, Europos Sąjunga pirmenybę turi teikti santykių su kaimyninėmis šalimis plėtrai, siekiant sukurti Europos Sąjungos vertybėmis paremtą klestėjimo ir geros kaimynystės erdvę, kuriai būdingi artimi bei taikūs santykiai, pagrįsti bendradarbiavimu,
- K. kadangi neišspręsti konfliktai ir tarptautinio žmogaus teisių įstatymo pažeidimai trukdo įgyvendinti EKP, kenkia ekonominiams, socialiniams ir politikos vystymuisi ir regioniniam bendradarbiavimui, stabilumui ir saugumui,
- L. kadangi pastaraisiais metais stabilumo siekis dažnai nustelbė demokratines vertybes, socialinį teisingumą ir žmogaus teises, ES palaikant santykius su kaimyninėmis pietų šalimis;
- M. kadangi ES turėtų taikyti principą „iš apačios į viršų“, teikti daugiau paramos institucijų kūrimui, pilietinei visuomenei ir siekti pradėti demokratizacijos procesus, ypač moterų dalyvavimui, socialinei ir ekonominei plėtrai, kurie laikomi ilgalaikio stabilumo išankstinėmis sąlygomis,
- N. kadangi pagarba žmogaus teisėms, demokratijai ir teisinės valstybės principams, įskaitant ir kovą su kankinimais, žiauriu, nežmogišku ar žeminančiu elgesiu, taip pat kova su mirties bausme yra pagrindiniai ES principai,
- O. kadangi šiuo metu Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga yra mirties taške, ypač po antrojo jos valstybių ir vyriausybių vadovų susitikimo ir ministrų susitikimų atidėjimo neapibrėžtam laikui, taip pat ir po jos generalinio sekretoriaus atsistatydinimo; kadangi regionas, kuriame vystosi Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga, paženklintas teritorinių konfliktų, politinių krizių ir vis didėjančios socialinės įtampos ir regioną sukretė visuotiniai sukilimai, vykę Tunise, Egipte ir kitose Viduržemio jūros regiono šalyse, visi šie reiškiniai trukdo veikti Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos institucijoms ir atideda valstybių ir vyriausybių vadovų Paryžiaus susitikime, vykusiam 2008 m. liepos mėn., ir Viduržemio jūros šalių sąjungos užsienio reikalų ministrų susitikime, vykusiam 2008 m. lapkričio 3–4 d. Marselyje, numatytų pagrindinių regioninės integracijos projektų įgyvendinimo pradžią; kadangi Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga, iš kurios buvo tikimasi pagalbos stiprinant ES politiką regione, nesugebėjo sumažinti didėjančio nepasitikėjimo ir patenkinti susijusių tautų pagrindinių poreikių,
- P. kadangi įkūrus Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungą atsirado galimybė stiprinti, viena vertus, dvišalių politikų papildomumą ir, kita vertus, regionų politiką siekiant veiksmingesnių Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių bendradarbiavimo tikslų,

- Q. kadangi kitos pasaulio šalys, ir ypač BRIK šalys ir toliau stiprino savo ekonominių dalyvavimą ir politinę įtaką ES pietų kaimynystėje,
- R. kadangi politinės, ekonominės, socialinės ir finansų krizės poveikis prisidėjo prie buvusių politinių, ekonominių ir socialinių sunkumų, su kuriais susiduria pietinės EKP šalys; kadangi reformų išlaidos, susijusios su konvergencija su *acquis* ir su prisitaikymu prie laipsniškai artimesnių ekonominių bei socialinių santykių yra papildomas iššūkis ES pietų kaimynėms; kadangi kai kuriose šalyse šie veiksniai smarkiai prisidėjo prie pilietinių neramumų ir demokratizacijos bei reformų poreikio,
- S. Kadangi vandentvarkos klausimas, ypač teisingas vandens paskirstymas siekiant patenkinti visų regiono gyventojų reikmes, yra labai svarbus norint užtikrinti ilgalaikę taiką ir stabilumą Artimuosiuose Rytuose,
- T. kadangi iš demografinių tendencijų galima spręsti, kad artimiausius dvidešimt metų ES valstybių narių gyventojų skaičius bus stabilus, tačiau augs vyresnių gyventojų dalis, o pietinių EKP šalių gyventojų, ypač darbingo amžiaus gyventojų, skaičius augs; kadangi ekonomikos augimas ir naujų darbo vietų kūrimas šiose šalyse gali būti nepakankamas atsižvelgiant į gyventojų skaičiaus augimo prognozes, ypač tose šalyse, kuriose jau dabar aukštas bendras nedarbo lygis ir ypač aukštas jaunimo nedarbo lygis,
- U. kadangi korupcija pietinėse EKP šalyse išlieka rimta problema, įtraukianti didelę visuomenės dalį ir valstybės institucijas,
- V. kadangi dėl EKPP paprasčiau teikti EKP finansavimą; kadangi rengiant vėlesnę priemonę reikėtų atsižvelgti į pastarojo meto įvykius regione, ir ypač į gyventojų teisėtą demokratijos siekį, į EKP strateginės peržiūros išvadas ir remiantis konsultacijomis su visais suinteresuotais asmenimis ir ypač su vietos veikėjais,

EKP peržiūra. Bendrai

1. dar kartą patvirtina vertybes, principus ir įsipareigojimus, kuriais pagrįsta EKP ir kurie apima demokratiją, teisinės valstybės principą, pagarbą žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms ir pagarbą moters teisėms, gerą valdymą, rinkos ekonomiką ir tvarų vystymąsi, taip pat pakartoja, kad EKP turi tapti tinkama sistema stiprinti ryšiams su artimiausiais partneriais siekiant skatinti jų politines, socialines ir ekonomines reformas, kurios būtų sukurtos siekiant įdiegti ir įtvirtinti demokratiją, progresą ir vienodas visiems socialines bei ekonomines galimybes; pabrėžia, kad labai svarbu, jog būtų laikomasi bendros atsakomybės ir bendros nuosavybės, susijusių su EKP programų rengimu ir įgyvendinimu, principų; mano, kad nuo vykdymo pradžios 2004 m. EKP, kaip viena bendra politikos sistema, savo atsižvelgiant į rezultatus grindžiamu diferencijavimu ir paramos individualizavimu jau atnešė apčiuopiamos naudos tiek EKP partneriams, tiek ES;
2. primena, atsižvelgiant į dabartinius įvykius Viduržemio jūros pietų regione, ypač Tunise ir Egipte, kad vykdant EKP nepavyko paskatinti ir apsaugoti žmogaus teisių trečiojoje šalyse; ragina ES pasimokyti iš šių įvykių ir peržiūrėti savo demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo politiką, siekiant sukurti į visus susitarimus su trečiosiomis šalimis įtrauktos žmogaus teisių sąlygos įgyvendinimo mechanizmą; primygtinai reikalauja, kad persvarstant Europos kaimynystės politiką būtų teikiama pirmenybė kriterijams,

susijusiems su teismų nepriklausomumu, pagarba pagrindinėms laisvėms, pliuralizmu ir spaudos laisve ir kova su korupcija; ragina Sąjunga geriau koordinuoti kitas politikos kryptis tų šalių atžvilgiu;

3. Ragina ES stipriai remti politinių ir ekonominių reformų procesą regione, naudojant visas esamas priemones EKP kontekste ir, kur reikia, patvirtinti naujas priemones siekiant kaip galima veiksmingiau padėti vykdyti perėjimo prie demokratijos procesą, atkreipiant dėmesį į pagrindines laisves, gerą valdymą, teismų nepriklausomumą ir kovą su korupcija, tokiu būdu patenkinant pietų kaimyninių šalių gyventojų poreikius ir lūkesčius;
4. pabrėžia poreikį būsimajame ES daugiametėje finansinėje programoje padidinti EKP skiriamas lėšas, dėl pastarojo meto įvykių pirmenybę teikiant EKP lėšoms, skirtoms Pietų aspektui; mano, kad naujojoje daugiametėje finansinėje programoje turėtų būti atsižvelgiama į konkrečius kiekvienos šalies ypatybes ir poreikius;
5. pabrėžia, kad ES kaimyninėms šalims reikia pateikti konkretų glaudesnės politinės partnerystės ir ekonominės integracijos pasiūlymą, grindžiamą atvirumu, bendros atsakomybės ir sąlygų laikymosi principais; ragina šį pasiūlymą pritaikyti skirtingiems konkrečių šalių ir regionų poreikiams, siekiant sudaryti sąlygas labiausiai pažengusiems partneriams greičiau perimti ES standartus ir vertybes;
6. ragina daugiau dėmesio skirti bendradarbiavimui su pilietinės visuomenės organizacijomis, kadangi jos buvo visuotinių sukilimų šiame regione varančiosios jėgos;
7. pabrėžia, kad reikia numatyti pakankamą ES finansavimą bendradarbiavimui su kaimyninėmis šalimis ir dar kartą pabrėžia EKPP, kaip pagrindinės EKP finansavimo priemonės, vertę, ir tai, kad ši priemonė turėtų būti plėtojama taip, kad būtų galima lanksčiau reaguoti į skirtingus kaimyninių šalių ir regionų poreikius, užtikrinti tiesioginį ryšį tarp EKP tikslų ir EKPP planavimo ir kad ji atitiktų rezultatais grindžiamos būsimosios EKP pobūdį; tačiau pabrėžia, kad reikia užtikrinti, jog pagalba būtų skiriama tikslingiau, ypač ją skiriant pilietinei visuomenei ir vietos bendruomenėms, laikantis principo „iš apačios į viršų“; pabrėžia įvairių EKPP programų stebėsenos, vadybos ir įgyvendinimo svarbą;
8. atkreipia dėmesį į tai, kad atliekant EKP strateginę peržiūrą reikėtų tinkamai spręsti politikos trūkumų problemą ir remti didesnius visų partnerių įsipareigojimus tuo tarpu stiprinant jų diferencijavimą pagal rezultatus remiantis aiškiai apibrėžtomis gairėmis; ragina, kad atliekant peržiūrą būtų skiriama daug dėmesio būtinybei plėtoti daugiašališkumą, stengiantis sukurti glaudesnę, nenutrūkstamą ir rezultatų teikiančią politinį dialogą su šalimis partnerėmis;
9. mano, kad labai svarbu, kad būtų vertinami ne tik rezultatai, iki šiol pasiektus įgyvendinus programas, bet ir išteklių, naudojamų plėtojant partnerystę, tinkamumas; laikosi nuomonės, kad taikant šią procedūrą atsirastų galimybė ateityje atitaisyti trūkumus ir neteisingus pasirinkimus;
10. ragina Tarybą ir Komisiją persvarstyti Europos kaimynystės politiką dėl pietinių kaimyninių valstybių siekiant teikti priemones ir pagalbą perėjimui prie demokratinio valdymo ir parengti pagrindą ilgalaikėms politinėms, socialinėms ir institucinėms

reformoms; primygtinai reikalauja persvarstant kaimynystės politiką pirmenybę teikti kriterijams, susijusiems su teisminės valdžios nepriklausomumu, pagarba pagrindinėms laisvėms, įskaitant žiniasklaidos laisvę, ir kovą su korupcija;

11. pripažįsta ir pabrėžia esamą skirtumą tarp „kaimynų Europoje“ - šalių, kurios oficialiai gali įstoti į ES, kai atitiks Kopenhagos kriterijus, ir „Europos kaimynų“ - valstybių, negalinčių prisijungti prie ES dėl savo geografinės padėties;
12. mano, kad todėl itin svarbu ir būtina permąstyti ir nuodugniai persvarstyti ES strategiją dėl Viduržemio jūros ir kad ši nauja strategija turėtų sustiprinti politinį dialogą ir paramą visoms demokratinėms ir socialinėms jėgoms, įskaitant pilietinės visuomenės veikėjus; atsižvelgdamas į tai, ragina Tarybą apibrėžti politinius kriterijus, kuriuos EKP šalys turi atitikti, kad joms būtų galima skirti „aukštesnio lygio statusą“;
13. pabrėžia, kad reikia pripažinti ir išnaudoti dėl Lisabonos sutarties atsiradusius pokyčius, ypač svarbesnį Komisijos pirmininko pavaduotojo-Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai vaidmenį, tai, kad buvo įsteigta EIVT, ir Parlamentui suteiktas naujas galias siekiant didesnės ES užsienio politikos darnos ir padidinti išorinio aspekto ir veiksmų efektyvumą ir teisėtumą; mano, kad ES bus pasirengusi plėtoti patikimą ir veiksmingą politiką Viduržemio jūros regiono partnerių atžvilgiu tik jei Taryba ir Komisija galės pasimokyti iš praeities ir dabartinių įvykių ir atlikti nuodugnią ir visapusišką esamos ENP trūkumų analizę;
14. pabrėžia ES ir pietinių kaimyninių šalių partnerystės svarbą ir pažymi, kad šis glaudus bendradarbiavimas yra naudingas abiem pusėms;
15. mano, kad ES turėtų pasimokyti iš įvykių pietinėse kaimyninėse šalyse ir kad EKP turėtų būti persvarstyta atsižvelgiant į juos ir siekiant sukurti partnerystę su visuomenėmis, o ne tik su valstybėmis;

Pietų aspektas

16. pabrėžia, kad svarbu sukurti darbo grupę, kurioje dalyvautų ir Parlamentas, atsiliepiant į demokratinių pokyčių siekiančių veikėjų raginimus stebėti perėjimo prie demokratinio valdymo procesus, visų pirma laisvus ir demokratinius rinkimus ir institucijų, įskaitant nepriklausomus teismus, kūrimą;
17. atsižvelgdamas į pastarojo meto įvykius regione tvirtai remia teisėtą demokratijos siekį, kurį išreiškė kelių šalių ES pietinėje kaimynystėje žmonės, ir ragina šių šalių valdžios institucijas kiek galima greičiau užtikrinti taikų perėjimą prie tikros demokratijos; pabrėžia, kad atliekant EKP strateginę peržiūrą reikia visiškai atsižvelgti į šias permainas ir jas apmąstyti;
18. todėl ragina užtikrinti tvirtą ES paramą demokratinėms pokyčiams pietinėse kaimyninėse šalyse plėtojant partnerystę su jų visuomenėmis ir sutelkiant, persvarstant ir pritaikant esamas priemones, kuriomis siekiama skatinti politinę, ekonominę ir socialinę reformą; ypač ragina Komisiją kiek galima greičiau peržiūrėti 2011–2013 m. Tuniso ir Egipto nacionalines orientacines programas siekiant atsižvelgti į šių partnerių skubius poreikius, susijusius su demokratijos įtvirtinimu;

19. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti aktyvesnį politinį dialogą su ES pietinėmis kaimynėmis; dar kartą pabrėžia, kad demokratijos stiprinimas, teisinė valstybė, geras valdymas, kova su korupcija ir pagarba žmogaus teisėms yra esminiai šio dialogo klausimai; todėl pažymi, kad svarbu gerbti sąžinės, religijos ir minties laisvę, žodžio laisvę, spaudos ir žiniasklaidos laisvę, asociacijų laisvę, užtikrinti moterų teises ir lyčių lygybę, mažumų apsaugą ir kovą su diskriminacija dėl seksualinės orientacijos;
20. atkreipia dėmesį į tai, kad kai kurios šalims partnerėms jau suteiktas aukštesnio lygio statusas arba dėl jo deramasi; pabrėžia, kad labai svarbu diferencijuoti skaidriau ir darniau siekiant užtikrinti svarbų, rezultatų duodantį procesą ir, siekiant išvengti dvigubų standartų, nustatyti aiškius kriterijus, kuriuos reikia atitikti, kad būtų suteiktas aukštesnio lygio statusas;
21. pabrėžia, jog būtina Kopenhagos kriterijus pritaikyti prie reikalavimų, susijusių su aukštesnio lygio statuso suteikimu; ragina Komisiją užtikrinti, kad trečiosios šalys, atitinkančios šiuos kriterijus, gautų aukštesnio lygio statusą;
22. pabrėžia, kad kova su korupcija, ypač teismų ir policijos sistemose, turėtų būti svarbiausias ES prioritetas plėtojant santykius su pietinėmis partnerėmis;
23. reikalauja, kad visais etapais šalims partnerėms suteikiant aukštesnio lygio statusą ir rengiant EKP veiklos planus būtų konsultuojamasi su Europos Parlamentu, atsižvelgiant į jo pagal Lisabonos sutartį įgytą naują vaidmenį; ragina Tarybą ir EIVT įtraukti Parlamentą į sprendimų dėl aukštesnio lygio statuso suteikimo procesą nustačius aiškų konsultavimosi mechanizmą, kuris bus naudojamas visais derybų etapais, taip pat nustatant kriterijus, kuriuos reikia atitikti, ir veiklos planų prioritetus bei gaires;
24. pabrėžia, kad veiksminga ES ir pietinių kaimynių partnerystė gali būti grindžiama tik tarpusavyje susijusių šio bendradarbiavimo proceso dvišalių ir daugiašalių aspektų sąveika, todėl apgailestauja, kad EKP nepakankamai atsižvelgiama į būtinybę stiprinti daugiašalį aspektą;
25. reiškia pagarbą drąsiems Tuniso, Egipto ir Libijos žmonėms, stojusiems reikalauti demokratijos ir laisvės, ir ragina visas ES institucijas teikti savo tvirčiausią paramą perėjimo prie demokratinio valdymo procesui šiose šalyse;
26. apgailestauja, kad per taikius sikilimus Tunise ir Egipte žuvo žmonių, ir ragina valdžios institucijas atlikti deramą incidentų tyrimą ir patraukti į teismą už tai atsakingus asmenis;
27. mano, kad Izraelio ir palestiniečių konfliktas yra politinės įtampos Artimuosiuose Rytuose ir apskritai Viduržemio jūros regione priežastis;
28. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai aktyviai dalyvauti sprendžiant konfliktus ir didinant pasitikėjimą šiame regione ir užtikrinti aktyvų ES vaidmenį ne tik skiriant lėšas, ypač itin svarbiame Artimųjų Rytų taikos procese ir Vakarų Sacharos konflikte; mano, kad konfliktų sprendimas yra itin svarbus siekiant politinių, ekonominių ir socialinių pokyčių šiame regione, taip pat EKP regioninio aspekto plėtros pažangai ir daugiašaliam bendradarbiavimui, pvz., Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos

bendradarbiavimui; pažymi, kad siekiant visiškos EKP sėkmės svarbiausia rasti visapusišką įvairių konfliktų ES pietinėje kaimynystėje, ypač arabų ir Izraelio konflikto, sprendimą laikantis tarptautinės teisės būdų;

29. mano, kad kultūrų dialogas Viduržemio jūros regione yra itin svarbus skatinant šio regiono gyventojų tarpusavio supratimą, solidarumą, toleranciją ir gerovę; tikisi, kad atliekant peržiūrą bus apsvarstytos galimybės šiuo tikslu parengti priemonės;
30. yra labai susirūpinęs, kad neapibrėžtam laikui vis atidedamas antrasis Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos valstybių ir vyriausybių vadovų susitikimas ir ministrų susitikimai, tai – bloga žinia regiono gyventojams ir institucijoms; mano, jog generalinio sekretoriaus atsistatydinimas rodo, kad būtina išaiškinti Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos procedūrų ir institucijų pobūdį; primena, kad politinė įtampa ir regioniniai konfliktai Viduržemio jūros regione neturėtų stabdyti konkrečios pažangos siekiant sektoriaus ir daugiašalio bendradarbiavimo ir kad įgyvendinama svarbius integracijos projektus ir vykdydama atvirą politinį dialogą Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga gali prisidėti kuriant pasitikėjimo atmosferą, palankią siekti bendro teisingumo ir saugumo laikantis solidarumo ir taikos nuostatų;
31. apgailestauja, kad Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungai skiriamas nepakankamas finansavimas ir kad valstybės narės abiejose Viduržemio jūros pusėse nerodo didelio pasišventimo; apgailestauja, kad ES požiūris į Viduržemio jūros regiono politiką nėra apibrėžtas, ir ragina ES laikytis ilgalaikio strateginio požiūrio į šio regiono vystymąsi ir stabilizavimą; tvirtina, jog būtina Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių integracijos procesą laikyti Europos darbotvarkės politiniu prioritetu;
32. yra įsitikinęs, kad reikia atnaujinti Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos veiklą atsižvelgiant į pokyčius šiame regione; mano, kad ši nauja Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga turėtų skatinti teisingas ekonomines, socialines ir demokratines permainas ir sukurti tvirtą bendrą pagrindą glaudiems ES ir jos pietinių kaimynų santykiams; mano, kad ši naujai sukurta bendrija taip pat atvertų naujų galimybių tvariai taikai Artimuosiuose Rytuose, kuri bus įtvirtinta skirtingose regiono visuomenėse, o ne tik priklausoma nuo trapios šio regiono autoritarinių vadovų politinės valios;
33. pažymi, kad atliekant peržiūrą reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungai nepavyko pateisinti lūkesčių, ir įvertinti būsimus uždavinius, taip pat apsvarstyti naujus dvišalių EKP priemonių stiprinimo būdus; todėl mano, kad reikėtų skirti daugiau išteklių toms sritims, kuriose galima padaryti akivaizdžią pažangą;
34. Yra susirūpinęs dėl to, kad trūksta pažangos kuriant Europos ir Viduržemio jūros regiono laisvosios prekybos zoną; ragina vykdyti bendras derybas, kai tik bus patenkinti reikalavimai, būtini išsamioms ir visapusiškoms laisvosios prekybos zonoms, kurios turėtų sudaryti Europos ir Viduržemio jūros regiono laisvosios prekybos zonos pagrindą, tinkamai atsižvelgiant į kiekvienos šalies partnerės socialinę ir ekonominę realybę ir su sąlyga, kad šių susitarimų socialinis poveikis ir poveikis aplinkai bus tinkamai ir tinkamu laiku įvertintas; apgailestauja, kad įvairūs veikėjai nepasiekė jokios realios pažangos kuriant reikalingas sąlygas; taip pat, ragina vystyti pietuose esančių valstybių dvišalį ir daugiašalį ekonominį bendradarbiavimą, kas šių šalių piliečiams galėtų suteikti apčiuopiamos naudos ir pagerinti politinį klimatą regione;

35. pabrėžia, kad yra būtina spręsti pačius svarbiausius specifinius klausimus kiekviename susijusioje šalyje, tačiau pakartoja, kad į socialinę ir ekonominę padėtį (ypač jaunosios kartos) Europos kaimynystės politikos veiksmais būtina atkreipti ypatingą dėmesį;
36. mano, kad sustiprintas subregionų bendradarbiavimas valstybių narių ir EKP šalių tarpe, vadovaujantis konkrečiais bendrais interesais, vertybėmis ir rūpesčiais, galėtų sukurti teigiamą postūmį visam Viduržemio jūros regionui; ragina valstybes nares išnagrinėti įvairias bendradarbiavimo galimybes ir pabrėžia, kad ateityje EKP turėtų padėti šį požiūrį įgyvendinti ir jį skatinti, ypač teikdama regionų finansavimą;
37. mano, kad įgyvendinant Pietų kaimynystės politiką reikia spręsti neteisėtos imigracijos problemą; prašo Tarybos ir Komisijos stebėti, kaip įgyvendinami dabartiniai susitarimai su visomis Pietų kaimyninėmis šalimis bei dvišaliai susitarimai tarp ES valstybių narių ir visų regiono veikėjų, susiję su imigracijos ir ypač readmisijos klausimais;
38. apgailestauja dėl ES patvirtinto nevienodo požiūrio į Rytuose ir Pietuose esančius kaimynus mobilumo ir vizų politikos srityse; pasisako už vizų išdavimo procedūros palengvinimą pietinėms EKP šalims (ypač jų studentams, mokslininkams ir verslininkams) ir sukurti Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių judumo partnerystę; pabrėžia, jog kai kurios EKP šalys gali atlikti labai svarbų vaidmenį valdant migracinius srautus; pabrėžia, kad bendradarbiaujant migracijos srautų valdymo srityje būtina visapusiškai gerbti ES vertybes ir tarptautinius teisinius įsipareigojimus; primygtinai reikalauja, kad grąžinimo susitarimai su šalimis partnerėmis būtų taikomi tik nelegaliems imigrantams, taigi netaikomi tiems asmenims, kurie teigia, kad ieško prieglobsčio, yra pabėgėliai arba asmenys, kuriems reikia apsaugos, taip pat pakartoja, kad negrąžinimo principas taikomas visiems asmenims, kuriems gresia mirties bausmė, nežmoniškas elgesys arba kankinimai; ragina stiprinti bendradarbiavimą siekiant sustabdyti prekybą žmonėmis ir gerinti darbuotojų migrantų sąlygas tiek ES, tiek pietinėse EKP šalyse;
39. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai, EIVT ir Komisiją bendraujant su pietinėmis EKP šalimis pirmenybę teikti ES politikos prioritetams kovoti su mirties bausme, už pagarbą žmogaus teisėms, įskaitant moterų teises bei pagrindines laisves, sąžinės ir religijos laisvę, susirinkimų laisvę ir spaudos laisvę, pagarbą teisinei valstybei, teismų sistemos nepriklausomumą, kovą su kankinimais ir žiauriu, nežmonišku elgesiu, kovą su nebaudžiamumu ir keleto tarptautinių teisinių priemonių ratifikavimą, įskaitant TBT Romos statutą ir 1951 m Konvenciją dėl pabėgėlių statuso;
40. ragina persvarstyti susitarimus su pietinėmis EKP šalimis, siekiant suteikti daugiau svarbos tikėjimo laisvei, ypač susijusiose šalyse gyvenančių religinių mažumų tikėjimo laisvei; pabrėžia, kad tikėjimo laisvė apima laisvę asmeniškai ar bendruomenėje su kitais asmenimis, viešai ir privačiai išpažinti savo religiją atliekant apeigas, mokant, praktikuojant ir stebint, ir kad tokia laisvė taip pat apima teisę keisti savo religiją;
41. pabrėžia, kad ES susitarimuose su visomis EKP šalimis yra nuostatos, skirtos rengti nuolatinį dialogą žmogaus teisių klausimais, steigiant žmogaus teisių pakomitečius; prašo EIVT kiekvienose derybose visiškai pasinaudoti šiais susitarimais ir įtraukti veikiančius pakomitečius bei siekti, kad šie pakomitečiai būtų veiklesni ir labiau orientuoti į

rezultatus, ir užtikrinti pilietinės visuomenės organizacijų bei žmogaus teisių gynėjų dalyvavimą; rekomenduoja suteikti ES ir Izraelio neoficialiai žmogaus teisių darbo grupei įprasto pakomitečio statusą; ragina EIVT taip pat dalyvauti Tarybos žmogaus teisių darbo grupės (COHOM) ir Europos Parlamento žmogaus teisių komiteto struktūrinio bendradarbiavimo veikloje;

42. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sajungos vyriausiąją įgaliotinę, EIVT ir Komisiją aktyviai siekti, kad būtų skatinama ir ginama komunikacijos laisvė ir prieiga prie informacijos, įskaitant informaciją internete;
43. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sajungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai, EIVT ir Komisiją stiprinti pilietinės visuomenės organizacijų, ypač žmogaus teisių organizacijų ir moterų organizacijų, vaidmenį stebint politiką ir pagalbos programų rengimą bei įgyvendinimą taikant pajėgumų stiprinimo priemonę; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, jog būtina suteikti daugiau teisių moterims ir ragina EIVT ir Komisiją nuolat analizuoti savo projektus ir programas lyčių aspektu ir ginti moterų teises bei lyčių lygybės principą vykdant konstitucines, baudžiamosios teisės kodekso, šeimos teisės, civilinės teisės reformas, taip pat vykstant dialogams žmogaus teisių klausimais su EKP šalimis partnerėmis; primygtinai ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sajungos vyriausiąją įgaliotinę, EIVT ir Komisiją nestiprinti ryšių tarp trečiųjų šalių ir ES, jeigu šios šalys nepakankamai įtraukia pilietinės visuomenės organizacijas į savo politiką; pažymi, kad pilietinės visuomenės organizacijos yra ištikimiausios ir galingiausios ES sąjungininkės, padedančios skatinti šalyse partnerėse demokratines vertybes, gerą valdymą ir žmogaus teises; ragina į ES bendradarbiavimą su pietinėmis kaimynėmis labiau įtraukti regionines ir vietos valdžios institucijas, taip pat profesines organizacijas ir socialinius partnerius; ragina Tarybą ir Komisiją toliau stiprinti ir veiksmingiau išnaudoti šiam tikslui Europos priemonę demokratijai ir žmogaus teisėms remti;
44. pabrėžia, jog reikia įgyvendinti lyčių aspekto integravimą ir remti konkrečius veiksmus, kuriais EKP šalyse būtų užtikrintas veiksmingas ir sistemingas ir taikomas lyčių lygybės principas; ragina vyriausybes ir pilietinę visuomenę didinti moterų socialinę įtrauktį, kovoti su moterų neraštingumu ir skatinti moterų užimtumą, siekiant užtikrinti tinkamą moterų dalyvavimą visais lygmenimis;
45. pabrėžia, kad labai svarbus struktūruotas bendradarbiavimas aukštojo mokslo ir mokslinių tyrimų srityje, kad būtų skatinamas diplomų ir švietimo sistemų pripažinimas, ypač siekiant padidinti studentų, mokslininkų ir dėstytojų judumą ir taikyti kovos su protų nutekėjimu priemones; į tai atsižvelgdamas džiaugiasi programos TEMPUS teikiama pagalba aukštajam mokslui ir ERASMUS Mundus 2 veiksmų programos teikiama mainais, taip pat, kad įkurtas Europos ir Viduržemio jūros regiono universitetas (angl. EMUNI), kuris turėtų apimti Europos ir Viduržemio jūros regiono universitetų abejose Viduržemio jūros pakrantėse tinklą;
46. pabrėžia vietos valdžios institucijų svarbą užtikrinant demokratinį mūsų šalių partnerių vystymąsi ir ragina toliau plėsti porinių projektų programas tarp ES ir šalių partnerių vietos valdžios institucijų;
47. pabrėžia profsąjungų ir socialinio dialogo svarbą užtikrinant demokratinį pietinių

partnerių vystimąsi; ragina juos stiprinti darbo ir profesinių sąjungų teises; atkreipia dėmesį į tai, kokį svarbų vaidmenį sprendžiant regione socialines ir ekonomines problemas gali atlikti socialinis dialogas;

48. primygtinai teigia, kad siekiant spręsti socialinius ir ekonominius regiono sunkumus labai svarbu suderinti investicijas, mokymą, mokslinius tyrimus ir naujoves ir ypatingą dėmesį atkreipti į mokymus, pritaikytus prie darbo rinkos poreikių; ragina ypatingą dėmesį atkreipti į moteris ir nepalankioje padėtyje esančias grupes, pvz., jaunimą; taip pat pabrėžia, jog labai svarbu toliau remti vietos vystymosi projektus, siekiant padėti atgaivinti tuos miestus ir regionus, kuriems labiausiai reikia pagalbos;
49. pabrėžia, kad gerai veikianti, efektyvi, saugi ir patikima daugiarūšio transporto sistema yra augimo ir vystymosi prielaida, skatinanti Europos Sąjungos ir jos pietinių Viduržemio jūros regiono partnerių prekybą ir integraciją; ragina Komisiją pateikti Viduržemio jūros regiono šalių regioninio veiksmų transporto srityje plano (2007–2013) laikotarpio vidurio vertinimą ir atsižvelgti į jame pateikiamas išvadas rengiant bet kokį transporto veiksmų planą;
50. mano, kad persvarstant EKP tvarus vystymasis turėtų būti vertinamas visose srityse, ypač atkreipiant dėmesį į aplinkos apsaugos gerinimą, regiono energijos iš atsinaujinančių išteklių galimybių didinimą ir politikos bei projektų, skirtų nedidelių vandens išteklių problemai spręsti, skatinimą;
51. dar kartą ragina Tarybą, Komisiją ir ES valstybes nares skatinti ir remti išsamaus plano, kuris padėtų atitaisyti Jordano upei padarytą žalą, parengimą, ir toliau teikti finansinę ir techninę pagalbą siekiant atgaivinti Jordano upę, ypač Jordano žemupį, taip pat ir vykdant Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos iniciatyvą;
52. pabrėžia, kad daug galimybių turi bendradarbiavimas energetikos ir atsinaujinančių energijos išteklių, pavyzdžiui, vėjo, saulės ir bangų energijos, srityse; remia koordinuotą Viduržemio jūros regiono saulės energijos naudojimo plano ir pramonės iniciatyvų, pagal kurias turėtų būti siekiama patenkinti svarbiausius partnerių poreikius, įgyvendinimą ir remia tai, kad buvo patvirtinta Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių energetinio našumo strategija; pabrėžia, kad labai svarbu, jog būtų skatinamos Europos ir Viduržemio jūros regiono elektros, dujų ir naftos sektorių savitarpio jungtys siekiant užtikrinti saugesnį energijos tiekimą, kai diegiamas išmanusis tinklas, kuris turi sujungti visą Europos ir Viduržemio jūros regioną;
53. primena žemės ūkio, kai pirmenybė teikiama vietos ūkininkams, kaimo plėtrai, maisto saugumo ir apsirūpinimo maistu, prisitaikymo prie klimato kaitos, galimybių naudotis vandens ištekliais ir racionalaus energijos naudojimo klausimams, svarbą; rekomenduoja vykdant EKP pirmenybę suteikti bendradarbiavimui žemės ūkio srityje siekiant remti Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių žemės ūkio gairių įgyvendinimą ir stabilizuoti kainas nacionaliniu, regioniniu ir pasauliniu lygmeniu;
54. dar kartą ragina sukurti Europos ir Viduržemio regiono civilinės saugos pajėgas, nes padidėjus gaivalinių nelaimių mastui ir skaičiui labai svarbu skirti pakankamai lėšų; mano, kad tokia iniciatyva padėtų didinti Europos ir Viduržemio jūros regiono gyventojų solidarumą;

55. pakartoja, kad EKPP yra svarbi EKP finansavimo priemonė; tačiau pabrėžia, kad reikia užtikrinti daugiau lankstumo ir tai, jog pagalba būtų skiriama tikslingiau, ypač ją skiriant pilietinei visuomenei ir vietos bendruomenėms, laikantis principo „iš apačios į viršų“; taip pat ragina atlikti išsamią Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės veiksmingumo analizę siekiant geriau pasinaudoti turimomis finansinėmis priemonėmis ir lėšomis, kurių ES turi santykių su pietiniais kaimynais palaikymui, ir užtikrinti, kad šalys paramos gavėjos tinkamai naudotų paramą ir pagalbą vystymuisi; mano, kad svarbiausia finansuoti skaidriai ir į finansavimo priemones įtraukti kovos su korupcija mechanizmus; pabrėžia įvairių EKPP programų stebėsenos, vadybos ir įgyvendinimo svarbą; pabrėžia, kad svarbu stiprinti tarpvalstybinius projektus, įgyvendinti gyventojų tarpusavio ryšius skatinančias programas ir rengti regioninio bendradarbiavimo paskatas; ragina Komisiją ir EIVT rengiant vėlesnę priemonę kuo anksčiau kreiptis į Parlamentą ir į suinteresuotus pilietinės visuomenės asmenis dėl konsultacijų;
56. ragina Tarybą patvirtinti teisėkūros pasiūlymą, kuriuo siūloma pakeisti EKPI reglamento 23 straipsnį, kurį Komisija pateikė 2008 m. gegužės mėnesį ir Europos Parlamentas patvirtino 2008 m. liepos 8 d., kuris sudarytų galimybę iš naujo investuoti grąžintas ankstesnės veiklos lėšas, taigi suteiktų ES labai reikalingą priemonę, skirtą palengvinti finansų krizės pasekmėms tikrajai ekonomikai ir poveikiui, kurį kaimynystės regione, ypač pietuose, sukėlė staigus maisto kainų kilimas;
57. pabrėžia, kad EKPP nėra vienintelė EKP programų ir veiksmų finansavimo priemonė, todėl atkakliai tvirtina, kad visas finansines priemones reikia naudoti nuosekliai; taigi ragina EIVT ir Komisiją pateikti aiškiai kiekvienai šaliai gavėjai skirtų pinigų apžvalgą, taip pat pateikti lėšų paskirstymą priemonėms;
58. pabrėžia, kad siekiant užtikrinti, jog finansavimas atitiktų politinius siekius, ir nuostatas įgyvendinti aukštesniu lygiu nekenkiant kitiems EKP prioritetams, naujojoje ES 2014 – 2020 m. finansinėje perspektyvoje būtina padidinti Europos kaimynystės politikos lėšas, skirtas Pietų aspektui; atkakliai teigia, kad būtina laikytis susitarimo pagal 2006 m. COREPER pateiktą Komisijos deklaraciją, kurioje nustatoma, kad dvi trečiosios visų pagal EKPP skiriamų lėšų tenka Pietų šalims ir viena trečioji Rytų šalims, atsižvelgiant į demografinius rodiklius;
59. vis dėlto pabrėžia, kad skiriamų lėšų didinimas turėtų būti grindžiamas tikslu poreikių įvertinimu ir turėtų atitikti vykdomų programų efektyvumo didėjimą, kuris turėtų būti atitinkamai pritaikytas šalių paramos gavėjų poreikiams ir skiriamas atsižvelgiant į jų prioritetus;
60. teigiamai vertina pagal EIB Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių investicijų ir partnerystės priemonę vykdomą veiklą ir pabrėžia, kad reikia daugiau sąveikos su kitomis regione veikiančiomis tarptautinėmis finansinėmis institucijomis, taip pat dar kartą siūlo įsteigti Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių bendro vystymo finansinę instituciją, kurios pagrindinė akcininkė ir toliau būtų EIB; pritaria tam, kad būtų padidinta viršutinė EIB teikiamos garantijos riba, siekiant, kad veiksmai, kurių regione imamasi pagal šią priemonę, išliktų tokie pat intensyvūs per ateinančius keletą metų; ragina ERPB pakeisti savo nuostatus siekiant sudaryti galimybę taip pat dalyvauti teikiant finansinę pagalbą;

Europos Parlamento vaidmuo

61. pabrėžia, kad užtikrinant, jog Europos stabilumas ir gerovė būtų glaudžiai susiję su demokratiniu EKP pietinių kaimynių valdymu ir jų ekonomine bei socialine pažanga, skatinant politines diskusijas, laisvę, demokratines reformas ir teisinės valstybės principo taikymą kaimyninėse šalyse partnerėse labai svarbus Europos Parlamento vaidmuo, kurį jis atlieka dalyvaudamas parlamentinėse delegacijose ir Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos parlamentinėje asamblėjoje;
62. pakartoja įsipareigojimą toliau įgyvendinti savo teisę į parlamentinę priežiūrą įgyvendinant EKP, taip pat nuolat su Komisija aptarti EKPP taikymą; džiaugiasi, kad vyko daug konsultacijų su Komisija ir EIVK dėl EKP peržiūros ir tikisi, kad Komisija ir EIVK taip pat užtikrins, kad būtų sistemingai ir visais klausimais konsultuojamasi su Parlamentu rengiant atitinkamus dokumentus, pavyzdžiui, EKP veiklos planus; be to ragina Europos Parlamentui suteikti galimybę susipažinti su visais įgaliojimais, susijusiais su tarptautiniais susitarimais, kuriuos stengiamasi sudaryti su EKP šalimis partnerėmis, pagal SESV 218 straipsnio 10 dalį, kurioje teigiama, kad būtina nedelsiant ir išsamiai informuoti Parlamentą visais procedūros etapais;

*

* *

63. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Europos išorės veiksnių tarnybai, valstybių narių ir EKP vyriausybėms ir parlamentams bei Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos generaliniam sekretoriui.